

Predica de la Krefeld

(Credincioșii, Cuvântul și Duhul trebuie să fie una)

Duminică, 31 decembrie 1983, ora 15⁰⁰

Fr. Frank

Laude și mulțumiri Domnului! Vă dați seama că glasul meu nu mai este atât de puternic, dar atmosfera este cu atât mai bună. Acesta este lucrul important, cu ajutorul lui Dumnezeu. Unii au o voce bună, dar n-au o atmosferă bună sau o stare spirituală bună. Dar în prezența lui Dumnezeu, chiar sarcina și povara cea mai grea ne este ușurată. Și este scris: „El dă o sarcină, dar El și ajută ca să fie purtată”. Dacă ne uităm foarte exact, atunci El nu doar ne ajută ca să purtăm sarcina respectivă, ci El ne și poartă împreună cu toată sarcina.

Au fost niște gânduri cu totul minunate pe care de fiecare dată le putem citi din Cuvântul lui Dumnezeu. La rândul meu doresc să exprim și în seara aceasta mulțumirea profundă din inima mea pentru faptul că Dumnezeu are niște oameni care pot sta sub influența Lui, care ascultă Cuvântul Lui și sunt interesați cu orice preț să fie pregătiți atunci când El va reveni ca să îi ia Acasă pe ai Săi.

Dacă ar fi după dorința Satanei, atunci toți ar merge la el și el ar nimici totul. Dar totul decurge așa cum o dorește Dumnezeu. Dumnezeu nu ne însărcinează mai mult decât putem noi purta. În această legătură, prin credință, putem veni la Domnul Dumnezeu nostru să ne binecuvânteze deosebit, chiar și în aceste ceasuri din ultimele zile ale acestui an. Îl văd și pe fratele nostru Winkler. Dumnezeu să te binecuvânteze! Închipuiți-vă, acum el ar fi putut fi în Fürt, dar el este aici. Și dacă îmi amintesc bine, el are o vârstă înaintată. Care este vârsta ta fratele Winkler? Nouăzeci și unu de ani. Iar el stă aici în primul rând.

Odată și Domnul nostru a pronunțat niște judecăți zicând: „Tirului, Sidonului și Horazinului, Betsaidei și multor alte orașe le va merge mult mai bine în ziua judecății decât acelor oameni care au avut posibilitatea să asculte și ei totuși n-au ascultat, să primească și ei totuși n-au primit” [Mat. 11:20-24]. N-au ascultat și n-au primit.

Foarte pe scurt câteva gânduri înainte să intrăm în citirea Cuvântului. Voi știți că prin predicile traduse noi toți suntem hrăniți duhovnicește. Eu cred că nu este necesar ca cineva fie subnutrit. Cred că noi toți suntem hrăniți bine duhovnicește, căci în predicile fratelui Branham este conținut totul și nu lipsește absolut nimic. Întregul Cuvânt al lui Dumnezeu este prezentat într-un mod complet și concis. Și tuturor celor ce Domnul le dăruiește intrare pot să se reîmprospăteze cu aceste daruri din Casa Lui. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu unii pentru ceilalți. Ați mulțumit vreodată Domnului pentru frații și surorile voastre, pentru toți aceia care sunt lângă voi și în apropierea voastră, pentru noi toți care putem fi în prezența lui Dumnezeu? Domnul să binecuvânteze această adunare.

Mai întâi doresc să citesc din 2 Pet. 3:14-18: „De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace. Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.

Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târâți de rătăcirea acestor nelegiuiri și să vă pierdeți tăria („ca nu cumva lăsându-vă amăgiți de rătăcirea celor fărădelege să cădeți din statornicia voastră” – lb. germ.); ci creșteți în harul și în

cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum și în ziua veșniciei. Amin”.

Noi toți știm că apostolii au fost interesați ca Adunarea Domnului să fie pregătită pentru ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Așa cum Pavel a scris în 2 Cor. 11:2: *„Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”*. Lucrarea în Împărăția lui Dumnezeu s-a meritat doar atunci când există reușita, nu din punct de vedere al numărului, ci, la revenirea Domnului Isus Hristos toți să fie pregătiți. Tot restul poate fi un succes pentru un anumit timp, dar nu pentru veșnicie.

Noi toți dorim ca din acest ultim mesaj, din această ultimă veste Dumnezeu să cheme afară o Adunare Mireasă care să fie pregătită și împodobită să-L întâmpine pe Mirele sufletelor noastre. Această slujbă a fratelui nostru Branham a fost un efort atât de mare cum n-ar mai fi putut fi. Vor asculta doar aceia care au permis lui Dumnezeu să le vorbească, care sunt conștienți de faptul că aici nu vorbește un om, ci aici vorbește Dumnezeu printr-un om. Iar aceasta noi am înțeles-o foarte bine.

Dacă Pavel spune: *„Ceea ce am primit de la Domnul, aceea v-am dat mai departe”*(1Cor. 11:23), atunci aceasta este ceva cu totul minunat. El n-a stat la picioarele lui Gamaliel, ci a fost învățat de Domnul și a primit-o din partea Lui: *„La fel cum am primit-o așa v-o dau mai departe”*. Eu cred că toți bărbații lui Dumnezeu, toți prorocii și apostolii, chiar până la iubitul nostru frate Branham, au putut spune cu o bună conștiință: *„Ceea ce v-am dat vouă ne-a fost dăruit din partea lui Dumnezeu”*.

Bărbați sfinți au vorbit din partea lui Dumnezeu. Ei au fost mânați și conduși de Duhul Sfânt. De aceea Cuvântul lui Dumnezeu este un Cuvânt viu și lucrător. Petru a spus că Pavel, în epistolele sale, a scris unele lucruri grele de înțeles. De asemenea și noi suntem de acord cu faptul că în predicile fratelui Branham sunt unele lucruri cam grele de înțeles; este probabil. Dar la fel noi credem și putem mărturisi că Dumnezeu, prin Duhul și Cuvântul Lui, ne-a descoperit totul prin îndurarea Lui. Noi trebuie să găsim răspunsul doar acolo unde se poate găsi, și anume în Sfânta Scriptură.

Dacă atunci în trecut acei bărbați ar fi cercetat în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu s-ar fi întâmplat nimic (greșit) și atunci tot ce ar fi fost greu de înțeles, ar fi fost rezolvat, căci toate răspunsurile lui Dumnezeu sunt cuprinse în Sfânta Scriptură. Dacă acolo au fost niște oameni care au citit scrisorile lui Pavel fără să aducă cele scrise în Scriptură atunci ei n-au putut primi orientarea.

De fapt aici este problema și confuzia și în timpul nostru. Sunt oameni care compară expresii (și citate) pe care doresc să le aducă la același numitor comun și lasă Scriptura închisă. Cine lasă Scriptura închisă, aceluia și toate predicile îi vor părea o carte pecetluită. Cine deschide predicile fratelui Branham trebuie să deschidă și Scriptura și să găsească în aceasta răspunsul lui Dumnezeu. Iar dacă le avem pe ambele deschise, atunci lucrurile grele de înțeles sunt ușoare de înțeles, fiindcă Dumnezeu ne ajută. Ce este scris în Luca 24:27? *„Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El”*.

Și astăzi El este astăzi același. Fratele Schmidt a citit aceasta în Cuvântul de introducere: *„Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”*. Dacă Domnul ne deschide înțelegerea pentru sfânta Scriptură, atunci noi vom înțelege tot ce este scris în predici, fiindcă noi readucem și includem totul în Sfânta Scriptură. Dar este dată și această avertizare: *„pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor”*.

Cine este pe dos în inima lui, acela va întoarce Scriptura pe dos, va întoarce toate predicile pe dos, le va răsuci, fiindcă el este răsucit în gândirea lui. Dar dacă noi, în inimile noastre, suntem în concordanță cu Dumnezeu, dacă există această concordanță dumnezeiască, atunci noi vom vedea o concordanță între predici și Scriptură; așadar este o mare îndurare dacă noi putem vedea că acest lucru este așa la noi.

În vers. 17 este scris: *„Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuiri și să vă pierdeți tăria („păziți-vă ca nu cumva lăsându-vă duși de rătăcirea celor fărădelege, să cădeți din statornicia voastră” – lb. germ.)”*.

Un lucru este foarte sigur, adevărat și clar: fiecare răstălmăcire îi va scoate pe oameni din credința lor. Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinii, și El Se descoperă prin Cuvântul Lui poporului Său.

La fel și Pavel scrie corintenilor: „*Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia.* („Dacă Cuvântul pe care îl vestim noi rămâne ascuns pentru oameni, atunci este ascuns acelora cărora dumnezeul veacului acestuia le-a orbit gândurile și inimile” – lb. germ.)”(2Cor. 4:3-4).

Dumnezeu să ne dăruiască îndurarea Lui ca noi să nu permitem nimic și nimănui să ne scoată din această credință puternică în care ne-a pus Dumnezeu. Și totuși este o avertizare foarte, foarte serioasă: „*În ele sunt unele lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor*”. Dar lor nu le este de ajuns, așa că ei vor să mai atragă și pe alții în această prăbușire și rătăcire.

De aceea și este scris: „fiindcă voi știți lucrul acesta mai dinainte preaiubiților, păziți-vă ca nu cumva lăsându-vă duși de rătăcirea celor fărădelege, să cădeți din statornicia voastră” – lb. germ. Un om care rătăcește și-a pierdut orientarea, a deviat de pe calea bună și nu mai știe încotro. Din aceștia există mulți sau chiar prea mulți. Dumnezeu caută oameni care nu deviază de la calea bună, ci ei rămân și umblă pe calea lui Dumnezeu. Iar Isus spune: „*Eu sunt calea, adevărul și viața*”(Ioan 14:6).

Ce a spus fratele Branham odată? „Dacă voi citiți în sfânta Scriptură și nu-L găsiți pe Isus sau mărturia lui Isus în fiecare verset și în fiecare capitol, atunci voi trebuie să recitiți acel capitol”. Isus Hristos, Domnul nostru, este centrul vestirii, este centrul Vechiului și Noului Testament. Oamenii rătăciți nu mai au niciun fel de conștiință, lor totul le este indiferent. Bineînțeles că ei au niște cuvinte evlavioase și împodobite.

„*Ca nu cumva lăsându-vă duși de rătăcirea celor fărădelege, să cădeți din statornicia voastră*” – lb. germ. Dragii mei, noi toți trebuie să rămânem statornici până la sfârșit. Mulți s-au gândit cumva la faptul: „Mie nu mi se poate întâmpla așa ceva. Eu sunt sigur de mine”. Prietenilor, frați și surori, siguranța de sine nu este acea protecție de care avem noi nevoie. Numai legătura noastră cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt, poate fi reușită. Doar Dumnezeu poate să ne păstreze/protejeze de aceste lucruri. Noi suntem destul de neajutorați.

Mai departe este scris: „*Creșteți în harul și cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava și acum și în ziua veșniciei*”. Ce Cuvânt minunat!

Acum, ca o consolare, ca un fel de sprijin pentru credința noastră, chiar ca o siguranță în credință, doresc să citesc din predica fratelui Branham „Cuvântul vorbit este sămânța originală”. El vorbește despre hotărârea dinainte ale credincioșilor.

Citat: „Rânduit mai dinainte: toate fiicele și toți fiii lui Dumnezeu sunt rânduiți mai dinainte. O să citim imediat locul din Scriptură. Este vorba despre Efeseni 1:5. Noi toți suntem rânduiți mai dinainte. De ce? Hristos este Sămânța originală și această sămânță originală a fost rânduită mai dinainte prin cunoașterea mai dinainte a lui Dumnezeu. Dumnezeu a știut că va avea loc căderea în păcat, de aceea l-a rânduit pe El pentru a lua locul nostru. Ați înțeles? Toate fiicele și toți fiii lui Dumnezeu sunt rânduiți mai dinainte

«Dar», spuneți voi, «ar lepăda El pe cineva?» Nu! Voi aveți libertatea de a vă decide singuri, dar pentru că El este Dumnezeul cel veșnic știa dinainte ceea ce va urma.”...

El a știut totul mai dinainte. Eu v-am vorbit deja despre această temă. El a știut cine sunt ei. El a știut că noi vom fi adunați astăzi în acest loc. El ne cunoaște pe nume, știe unde locuim, unde lucrăm și ce facem. Nimeni nu știe totul despre noi atât de bine ca Dumnezeul atotputernic.

„El a rânduit mai dinainte că ei trebuie să fie acolo. Necredința față de Cuvânt a cauzat încrucișarea. Dar Dumnezeu ne-a reșezat, în așa fel încât să nu mai trebuiască să fim o încrucișare; voi puteți pur și simplu să vă întoarceți la Cuvântul original și să fiți un fiu al lui Dumnezeu, așa cum ar fi trebuit să fiți de la început”.

Cuvântul lui Dumnezeu ca sămânța originală. N-o putem accentua destul, dar voi toți o puteți reciti.

Citat: „Dar pentru că sunteți rânduiți mai dinainte, ascultați Cuvântul, iar acesta vă aduce înapoi, acolo unde ați fost rânduiți mai dinainte. Amin!”. La aceasta fratele Branham spune „Amin”.

S-o mai citesc o dată: „Dar pentru că sunteți rânduiți mai dinainte, ascultați Cuvântul, iar acesta vă aduce înapoi, acolo unde ați fost rânduiți mai dinainte. Amin!”.

Așadar nu tu, nu eu, nu noi, ci Dumnezeu care a făcut toate lucrurile prin Cuvântul Lui atotputernic, El a dat Cuvântul original ca sămânță originală și l-a pus pe sfeșnic ca să ne readucă înapoi acolo unde noi de fapt am fost de la început. Lăudat și slăvit să fie Numele Lui! De aceea noi ascultăm Cuvântul original al lui Dumnezeu și nu-l amestecăm cu nimic altceva. Amin! Așa rămâne, aceasta a vrut-o Dumnezeu.

Mai departe este scris: „Acest lucru nu l-am văzut astfel niciodată”. Un frate Branham, un proroc a lui Dumnezeu, un bărbat al lui Dumnezeu este atât de smerit și spune: „Acest lucru nu l-am văzut astfel niciodată. Vă aduce înapoi”.

Ce vă va readuce înapoi? Să credeți doar Cuvântul și să refuzați toate celelalte lucruri. Înțelegeți? Aici este vorba despre o despărțire. Cuvântul nu poate fi amestecat. Noi suntem hotărâți să credem Cuvântul. Și cine crede Cuvântul lui Dumnezeu, acela trebuie să refuze toate tradițiile evlavioase. De altfel într-o bună zi ar trebui să cântăm „Mai aproape Dumnezeule de Tine, mai aproape Dumnezeule de Tine”. Dar noi venim deja acum la El. Nu abia atunci când titanicul se scufundă. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă El ne-a chemat afară și fiindcă noi am văzut și recunoscut importanța Cuvântului lui Dumnezeu. Toate lucrurile sunt făcute prin Cuvânt, și fără Cuvânt nu s-a făcut absolut nimic din tot ce a fost făcut. Dumnezeu este Dumnezeul Cuvântului Său și în Cuvântul Lui este conținut tot programul Lui, întregul plan de mântuire.

Citat: „«Ei bine. Arată-mi locul din Scriptură, predicatorule». Aici se află: „*Și pe aceia pe cari i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe cari i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe cari i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit*” (Rom. 8:30).

La Dumnezeu lucrarea este deja făcută. Și cine a recunoscut lucrul acesta prin credință și este cuprins de Dumnezeu, acela se va odihni în Dumnezeu, în lucrarea desăvârșită care a avut loc pe crucea de pe Golgota.

Citat: „Așa cum El a fost rânduit mai dinainte, Sămânța Cuvântului, Cuvântul lui Dumnezeu o să devină trup și în voi, în Adunarea Lui. Voi spuneți: «Sigur, frate Branham, cred fiecare Cuvânt». Atunci nu faceți niciun compromis când vine vorba de tradiții. Țineți-vă bine strânși de Cuvânt, rămâneți cu Cuvântul și fiți atenți la ceea ce se întâmplă”.

A sosit ceasul în care noi suntem obligați să ne ocupăm complet poziția noastră pe Cuvânt și în Cuvântul lui Dumnezeu. De câte ori am judecat noi conform tradițiilor și conform celor spuse sau susținute de oameni și am fost și noi atrași într-un conflict interior care ne-a suprasolicitat? Dumnezeu trebuia să ne ajute în aceste situații. De aceea cine dorește să evite aceste conflicte interioare, acela trebuie să stea doar pe Cuvântul lui Dumnezeu și să lase deoparte toate tradițiile.

Citat: „O să ne întoarcem la acest lucru. Este vorba despre sămânța de credință a lui Avraam, care a crezut în fiecare împrejurare Cuvântul lui Dumnezeu. Așa este. Știți, acum aș putea sări în sus de bucurie”.

Aș fi dorit ca această expresie să fi fost expresia mea. Fratele Branham l-a avut pe Avraam în fața ochilor săi și a știut că Dumnezeu Și-a dat făgăduința Lui și a și împlinit-o. Și că Avraam s-a închis pentru tot restul, s-a decis și a crezut doar ceea ce i-a făgăduit Dumnezeu. După aceea fratele Branham spune: „Știți, acum aș putea sări în sus de bucurie”. Poate aici este și cheia. Dacă noi ne închidem față de tot ce este pământesc și lumesc și ne deschidem doar pentru Cuvântul lui Dumnezeu și primim din toată inima toate făgăduințele care au fost date Adunării, atunci ar putea veni acest strigăt de bucurie. Atunci noi am ști că Dumnezeu își împlinește și își va împlini Cuvântul Lui. Va trebui să împlinească

tot ce a făgăduit El. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este o sămânță originală, posedă viață dumnezeiască și trebuie să se materializeze/să vină la viață. Acum este vorba despre Adunarea nou testamentară care își va trăi desăvârșirea ei.

Citat: „Înțelegeți? Sămânța de credință a lui Avraam. Ce a fost important? Nu trupul lui Avraam, ci credința lui Avraam. Ce a crezut Avraam? Cuvântul lui Dumnezeu”. Acolo n-a fost niciun fel de introducere sau încheiere specială, ci doar vorbirea clară, dumnezeiască. „Orice s-a întâmplat, el a numit tot ceea ce era în contradicție cu Cuvântul ca fiind inexistent. N-ar rupe acest lucru denumirile în bucăți? Sigur că da!”.

N-aș dori să citesc ceea ce urmează, dar există unii oameni care au un fel de înțelegere încorporată. De aceea aș dori să spun ceva, chiar dacă nu este nimeni în mijlocul nostru care are o astfel de înțelegere încorporată. Nu voi citi tot, ci doar un rând. Citat: „Dacă s-ar aduce adevărul despre căsătorie și divorț, așa cum este scris în Biblie, s-ar destrăma fiecare comunitate din acest oraș sau din alte orașe...”.

Referitor la această temă cinva m-a întrebat: „Oare cum consideri tu predica «Căsătorie și divorț»?” Iar eu am fost naiv și am răspuns: „Eu cred ceea ce a spus fratele Branham acolo și ce i-a descoperit Dumnezeu” Și atunci acest om a strigat: „Atunci tu crezi și poligamia?”. Dar eu n-am vorbit nimic despre aceasta și eu n-o cred, dar astfel oamenii pot să aibe o înțelegere încorporată. Ei o poartă în inima lor, întind o cursă și doar așteaptă să se ivească o ocazie, și dacă ești destul de naiv atunci poți fi atras în cursa lor. Dumnezeu să mă ajute ca pe viitor să nu se mai întâmple așa ceva, dar doar El o știe.

Citat: „Dacă Sămânța Cuvântului a fost rânduită mai dinainte, așa cum a fost El, atunci ce produce aceeași Apă? Este Adunarea de astăzi o Mireasă rânduită mai dinainte? A spus Dumnezeu că va avea o Mireasă fără pată și fără zbârcitură? Atunci este deja rânduită mai dinainte, nu-i așa? Și Hristos a fost rânduit mai dinainte. El a fost sămânța împărătească a lui Avraam. Ce s-a în întâmplat prin aceasta? Când Duhul s-a coborât peste Hristos, El a depus mărturie despre Cuvântul lui Dumnezeu. Și când Apa, Duhul, cade peste Sămânța Cuvântului, atunci sămânța împărătească a lui Avraam, care crede același Cuvânt al lui Dumnezeu, va aduce același fel de recoltă”. Aici Mireasa este pusă pe același nivel cu Mirele. Același Cuvânt, același Duh, aceeași putere a lui Dumnezeu. Dumnezeu mărturisește și împlinește Cuvântul Lui.

Mai departe doresc să mai citesc două citate: „El ne-a rânduit pentru a fi fii, care să-I aparțină Lui. Credeți voi acum că noi suntem rânduiți mai dinainte?”.

Aceasta este întrebarea pe care am citit-o. Dar „Aminul” este foarte slab. Aș dori să-l aud din partea tuturor. Credem noi din toată inima noastră că noi am fost hotărâți ca să fim fii și fiice a lui Dumnezeu? Și de aceea noi ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu ca sămânța originală, de aceea ploaia târzie, Duhul Sfânt va veni peste Adunarea care a primit sămânța originală a Cuvântului. Și totul va produce rod după soiul lui, iar recolta va fi fii și fiice ale lui Dumnezeu care sunt schimbați după asemănarea lui Hristos. Aceasta este țința lui Dumnezeu, este planul lui Dumnezeu.

Mai departe este scris: „Înțelegeți acest lucru? Credincioșii, Cuvântul și Duhul reprezintă o unitate absolută”. Acesta este un lucru foarte minunat. Aici Trupul Domnului, Mireasa hotărâtă dinainte, toți aceia care au fost hotărâți ca să vadă slava lui Dumnezeu, toți sunt uniți cu Cuvântul și cu Duhul.

Citesc acest lucru încă o dată: „Credincioșii, Cuvântul și Duhul reprezintă o unitate absolută”. Dacă noi primim, recunoaștem și credem lucrul acesta din toate inimile noastre și spunem: „Credinciosule Dumnezeu, chiar dacă în acest ceas încă nu este totul așa cum ar fi trebuit să fie, atunci fie-Ți milă de noi, ajută-ne ca să credem fiecare Cuvânt”. Fiecare Cuvânt pe care l-am primit și ne-a fost luminat și descoperit prin Duhul Tău ne va uni, astfel ca să fim uniți cu Dumnezeu. Și atunci se va împlini: „Credincioșii, Cuvântul și Duhul reprezintă o unitate absolută”.

Dacă privim în acest timp, vedem că cei credincioși nu sunt una cu persoana proprie, nici cu Cuvântul și ce să mai vorbim să fie cu Duhul lui Dumnezeu. Dar aici este spus foarte clar și așa trebuie să fie la sfârșit: „*Fiecare Cuvânt al Dumnezeu este o sămânță originală*” și va produce roade care au fost hotărâte și conținute în făgăduință. Lăudat și slăvit să fie Numele Domnului!

Așadar noi o primim prin credință: credincioșii, Cuvântul și Duhul formează o unitate absolută, ei sunt una. Fiindcă credincioșii spun doar ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu și ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Și de aceea prin Duhul și Cuvântul lui Dumnezeu sunt uniți cu Dumnezeu și au primit intrarea. Aceasta este unitatea dumnezeiască.

Acum citim puțin mai departe. Citat: „Voi nu mai gândiți gândurile voastre; voi nu vă mai bazați pe înțelepciunea proprie. Nu este minunat? Gândul care era în Hristos se află și în voi. Gândul lui Hristos în voi va lua Cuvântul așa cum a făcut-o El, pentru că El era Cuvântul. Dacă gândul lui Hristos este în voi, voi sunteți Cuvântul. Voi sunteți Cuvântul viu al lui Dumnezeu. Voi Îl reprezentați pe Pământ prin faptul că voi continuați lucrarea Lui. Așa ar trebui să fie cu Adunarea”.

Dacă am explora toate aceste gânduri atunci ne-ar trebui mai mult timp. Dar haideți să mai spunem ceva în cuprins. La fel cum fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu care s-a referit la Hristos, Mântuitorul nostru, s-a și împlinit în El și cu El, de la nașterea la slujba, moartea, înmormântarea, învierea și până la înălțarea Lui la cer, totul s-a întâmplat conform Cuvântului lui Dumnezeu – Așa este. Voi doar trebuie s-o recitiți în 1Cor. 15 de la vers. 3 – la fel s-a întâmplat și acest lucru; toate făgăduințele, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu care a fost dat Adunării se va împlini în (și cu) Adunarea. Noi o putem crede, căci în Hristos s-a împlinit totul. Și acum vedeți cum se va întâmpla. Căci voi de asemenea sunteți o sămânță hotărâtă dinainte cum a fost și Hristos. Noi suntem la fel o sămânță hotărâtă dinainte cum a fost și Hristos.

Acum fiți atenți! „Atunci când ploaia cade peste sămânță, viața iese la iveală de la sine”.

Unii dintre noi sunt aproape lănceziți, fiindcă există o astfel de secetă mare în toată țara. Și fiecare are o dorință ca să cadă o ploaie duhovnicească mare. Dar mai întâi trebuie semănată toată sămânța dumnezeiască în inima poporului lui Dumnezeu. Abia după aceea poate veni ploaia târzie și să aibă un rezultat, ca să producă o viață dumnezeiască. La ce ar folosi toată ploaia despre care vorbesc oamenii în toată lumea, dacă nu există nicio sămânță semănată ca să poate crește? Așadar totul la timpul lui.

Mai întâi aratul, după aceea pregătirea inimilor, pământul să fie grăpat și după aceea să fie semănată sămânța dumnezeiască. După aceea ploaia târzie, secerișul, totul la timpul hotărât. Aveți încredere în Dumnezeu că El va face totul conform planului Său. Desigur Dumnezeu o va face așa cum a hotărât-o El.

Voi toți știți că prorocul Ilie a cerut ploaie, a trimis pe slujitorul său și i-a spus: «Suie-te și uită-te înspre mare». Slujitorul s-a suit, s-a uitat și a zis: «Nu este nimic!» Ilie a zis de șapte ori: «Du-te iarăși.». Așa s-a întâmplat de șapte ori până când a sosit ceasul lui Dumnezeu. Va veni o lucrare pe care a făgăduit-o Dumnezeu și pe care noi o așteptăm, dar nu atunci când o dorim noi, ci atunci când o va dăruia Dumnezeu conform planului Său mare și sfânt. Și de fiecare dată vom spune: El este drept în toate lucrările Sale.

Mai departe este scris: „Atunci se întâmplă același lucru ca și pe vremuri, când Duhul Sfânt a căzut peste sămânța despre care Isus a spus că El a ales-o înainte de întemeierea lumii. Chiar și ei au fost sămânța aleasă. Este așa? S-au retras în odaia de sus. Sămânța, Cuvântul se afla în ei, dar încă n-a străpuns la viață. Dintr-odată a venit un vâjăit din cer și ploaia a căzut peste ei. A umplut toată casa în care se aflau. Atunci a început sămânța să crească. A început să se descopere. Cuvântul lui Dumnezeu a devenit realitate”.

Dragii mei, dacă noi nu putem lua tot ce am auzit în aceste zile cu noi, totuși să fim siguri în inimile noastre că Dumnezeu a hotărât un timp și un ceas, o zi pentru totul. Abia apoi trebuie semănată sămânța în inimile noastre. Înainte să fie posibil acest lucru pământul inimilor noastre trebuie pregătit.

Pământul să fie arat astfel încât toate tradițiile să fie îngropate în pământ. Voi știți, dacă plugarul ară foarte adânc, atunci totul este acoperit și deasupra rămâne doar un strat de pământ curat, proaspăt care poate fi grăpat și abia apoi se poate semăna o sămânță bună.

Am înțeles noi mesajul lui Dumnezeu pentru timpul prezent? Dumnezeu nu ne-a spus doar unele lucruri despre care să putem discuta, ci El ne-a descoperit voia Lui prin Cuvântul Său, nu ca să ne certăm, ci ca Adunarea chemată afară să devină una, una între credincioși, una cu Dumnezeu și cu Cuvântul Lui și astfel încât Duhul să mărturisească că noi putem crede lucrul acesta, că Dumnezeu a lucrat cu noi, cu inimă tare.

Câteodată noi suntem cam greoi. Dacă credeți că Dumnezeu poate ajunge la țintă cu noi atunci spuneți „Amin”. Amin. Laude și mulțumiri! Laude și mulțumiri. Dumnezeu va ajunge la țintă și cu cel mai greoi. Dumnezeu îl va prinde și îl va purta în îndurarea Lui cea nemărginită. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu mare și minunat. El ne-a descoperit Cuvântul Lui ca El să-l și îplinească, nu doar ca să discutăm despre el.

Noi am vorbit și despre restituire. Binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să fie peste noi toți! Ca credincioși, noi să fim una în Duhul, în Cuvânt și sub sângele Mielului, toți să fim uniți cu Dumnezeu și între noi ca măduarele unui trup care sunt unite și formează trupul. Și Hristos să fie Capul nostru, Capul Trupului. Lăudat și slăvit să fie Numele Lui sfânt și minunat!

Astăzi noi toți să-I mulțumim lui Dumnezeu căci este un mesaj minunat, este mesajul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit nouă. Noi trăim din acesta și vom trăi și împlinirea. Amin!